

ко-то моє иманіє.

— Нѣмашь ли ты мѣжіа.

— Имамъ, нѣ той іе на другый Господарь. Кой-то ся обхожда твѣрдѣ люто съ нѣго, и не го пуска да дохожда при мене; Отъ день на день той става полютъ и го плаши, че ще го продаде на Югъ. Види ся че азъ нѣма вече да го видѣж никогы.

Спокойный-тѣ гласъ, съ кой-то жена-та приказа си честь-тѣ можіа-ше накара іединъ поврхненъ наблюдатель да мысли че тіа іе съвсѣмъ равнодушна жена нѣ дѣбока-та жядость, коіа-то ся выждаше въ голѣмы-ти чрны очи доказваше съвсѣмъ противно-то.

— И на кѣдѣ ты тѣмишь да идешъ, мило ми дѣте?, попыта Г-жіа Бердѣ.

— Въ Канадѣ, ако быхъ само знала на кѣдѣ іе тіа, много ли іе далечъ Канада? попыта тіа и поглѣднѣж довѣрчиво на Г-жіа Бердѣ.

— Горко дѣте, каза Г-жіа Бердѣ безъ да ще.

— Чини ми ся да іе много далечъ, каза тіа и ся навѣси

— Много по далечъ отъ колко-то ти ся чини! отговори Г-жіа Бердѣ; Нѣ мы ще помыслимъ що можемъ да сторимъ за да ти помогнемъ. Ето тука, Дина, приготи за нѣеж постелѣж, въ твоѣж-тѣ стаѣж до готварницѣж-тѣ. А азъ ще да помыслимъ що можемъ да направимъ за нѣеж заранѣ. А ты не бой ся. Възложи упованііе на Бога, той ще тя закрыши.

Г-жіа Бердѣ и мѣжъ-тѣ и влѣзохѣ пакъ въ стаѣж-тѣ си. Тіа сѣднѣ на іеднѣж кареклѣ на дѣги прѣдѣ огнь-тѣ и ся люлѣиаше, а Г-нѣ Бердѣ крачѣиаше то напрѣдѣ то назадъ и си бѣбрѣиаше подѣ носъ-тѣ: Да ся не іе вчѣдло, навѣиашмы си добрѣ бѣдѣ! Най напोकнѣ той ся обѣрнѣж кѣмъ женѣ си и каза:

— Знаіешъ ли, жено, трѣба да іа испратимъ отъ тука още до гдѣ не іе съвнѣло. Той-зи чловѣкъ по дир-ти и ще дойде утрѣ равно рапо. Ако бы была жена-та сама, тіа бѣ могла да ся притай тука до гдѣ замине бѣда-та; а това малко-то какъ може то да ся притай? То всечко ще открие ще си пѣхне главѣ-тѣ прѣзъ нѣкой прозорецъ или врата. И добрѣ работѣж ще завршнимъ, ако ся уловіж азъ съ тѣхъ тука и най па-че въ това время! Нѣ, нѣ, трѣба да ся испроводѣтъ ноцѣсь.

— Ноцѣсь! зарѣ іе възможно? и на кѣдѣ?

— Азѣ твѣрдѣ добрѣ съмъ намыслилъ на кѣдѣ, отговори Сенаторѣ-тѣ, и поченѣж да си обува бутуши-ти и ся умысли. И кога половища-та кракѣ бѣ влѣзълъ, той ся задрѣ, улови колѣбно-то си съдѣвѣ-ти си рацѣ и потѣжъ въ дѣбока размашоніе.

— Навѣиашмы си потѣ бѣдѣж, каза той най напोकнѣ, и поченѣж пакъ да тегли бутуши-ти за клупо-ве-ти. И това не іе за смѣхъ! И кога іедна-та бутушиа бѣ обува, Се-